

לַחֲסוֹךְ בַּמַּיִם כָּכָל הָאָפֶשֶׁר

1

לַפְעָמִים נִדְמָה לָנוּ, כִּי מַיִם הֵם דָּבָר שְׂאִין לוֹ סוּף. אֲנַחְנוּ פּוֹתְחִים
אֶת הַבְּרוֹז וְהַמַּיִם זֹרְמִים מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁנִּסְגָּר אוֹתוֹ. בְּטוֹיֵלֵנוּ לַגָּלִיל
אוֹ לְגוֹלָן אֲנַחְנוּ רוֹאִים מַיִם זֹרְמִים בְּעֵז בְּמִקְוֹרוֹת הַיַּרְדֵּן וּבַמִּפְלִים;
בַּחֲרָף יֵשׁ שְׂטֹפּוֹנוֹת, לֹא פָעַם שְׂטֹפּוֹנוֹת אֲדִירִים, וְאֲנַחְנוּ רוֹאִים
אוֹתָם מִמֶּשׁ, אוֹ בְּטוֹיִזְיָה. יֵשׁ מַיִם! בְּכָל חֹדֶשׁ אוֹ חֲדָשִׁים אֲנַחְנוּ
מִקְבָּלִים חֲשֹׁבוֹן עַל הַמַּיִם שֶׁאֲנַחְנוּ צוֹרְכִים. אֲזַי אֶפְשָׁר לְשַׁלֵּם אֶת
הַחֲשֹׁבוֹן וּלְהַמְשִׁיךְ לְצָרָף מַיִם, כָּכָל שְׂמֵת־חֶשֶׁק לָנוּ.

5

אָבֵל הָאֵם בְּאַמֶּת יֵשׁ מַיִם עַד אֵין סוּף? לֹא וְלֹא! רַב הַמַּיִם בְּעוֹלָם
נִמְצָאִים בְּאוּקִינוֹסִים וּבִיַּמִּים הַגְּדוֹלִים. מַיִם אֵלֶּה מְלוּוֹחִים וְאֵי אֶפְשָׁר
לְשַׁתּוֹת אוֹתָם, לְהַשְׁקוֹת בָּהֶם אוֹ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם לְצָרְכִים בֵּיתִיִּים.
אֶפְשָׁר לְהַפִּךְ אוֹתָם לְמַיִם שְׁפִירִים (לְהַתְּפִיל אוֹתָם), עַל-יְדֵי הוּצָאת
הַמֶּלַח מֵהֶם, אָבֵל עֲנִין זֶה עֲדִין יָקָר מְאֹד וְלֹא מַעֲשִׂי.

10

בְּעוֹלָם כָּלוֹ חֲסָרִים, אוֹ יַחְסְרוּ בְּקֶרֶב, מַיִם טוֹבִים לְכָל בְּנֵי הָאָדָם,
וְיִשְׂרָאֵל הִיא אַחַת הַמְּדִינּוֹת, שֶׁחֲסָרוֹן הַמַּיִם בָּהֶן קוֹשֶׁה בְּמִיָּחָד. אֲנַחְנוּ

15 אֶרֶץ קִטְנָה עִם הָרְבֵּה מְאוּד תּוֹשְׁבִים וְהָרְבֵּה צָרְכִים, אֲבָל מִים יֵשׁ לָנוּ רַק בְּצִמְצוּם.

אֵין בְּאֶרֶץ נְהֻרוֹת גְּדוֹלִים, וְהַגֶּשֶׁם יוֹרֵד בָּהּ רַק חֲדָשִׁים אֶחָדִים בַּשָּׁנָה. אִי אֶפְשָׁר לְתַפֵּס אֶת כָּל מֵי הַגֶּשֶׁם וְגַם אֵין אִיפֹה לְאָגֵר אוֹתָם. יֵשׁ לָנוּ רַק אֶגֶם אֶחָד שֶׁל מִים מְתוּקִים, הַכֶּנֶרֶת, וְכַמוּת הַמַּיִם שֶׁאֶפְשָׁר לְאָסֹף בָּהּ קִטְנָה וְאֵינָנָה מִסְפִּיקָה.

יֵשׁ בְּאֶרֶץ גַּם כַּמָּה נְחָלִים נוֹבְעִים, שֶׁהַגְּדוֹל בֵּינֵיהֶם הוּא הַיַּרְקוֹן, אֲבָל כַּמוּת הַמַּיִם שֶׁזּוֹרָמֶת בָּהֶם אֵינָנָה גְּדוֹלָה וְהִיא פּוֹחַתֶת מְאוּד בַּקִּיץ, דּוֹקָא בְּזִמָּן שֶׁאֵנָחֵנוּ זְקוּקִים

לָהֶם בְּיוֹתֵר. אֶת רֹב מֵי הַנְּחָלִים תִּפְסוּ לְצֶרֶף הַשְּׁקִיָּה וּלְמַטְרוֹת אֲחֵרוֹת וְהַכְּנִיסוּ לְתוֹף צְנּוּרוֹת. נְחָלִים זּוֹרָמִים – שֶׁהֵם דֶּבֶר יָפֵה מְאוּד וְחָשׁוּב בַּנּוֹף – נוֹתְרוּ לָנוּ רַק מְעַט.

נוסף על המים שעל פני השטח יש מים, הנשמים במעמקי האדמה במאגרים טבעיים שנקראים «אקוيفרים» (נושאי מים). אנו מגיעים אליהם, כאשר אנחנו קודחים בארות, לפעמים לעמק של מאות מטרים. את המים מן האקוויפרים צריך לשאב בזהירות: אם שואבים יותר מדי, יורדים פני המים באקוויפר, ואז יזרמו מי הים לתחת לאדמה וימליחו את המים הטובים. כבר עכשו אנחנו משתמשים לצרכי הבית, לחקלאות ולתעשייה ביותר מים ממה שמותר לנו, ואם נמשיך כך – נשאר בלי מים טובים. אפלו כמה שנים גשומות לא יספיקו כדי לתקן זאת.

בקצור, מרחמים לחסד במים. זאת לא סיסמה, זאת אמת!

“מה יכול ילד לעשות” עזריה אלון